

K.Mu. 1-97

S.G. - IX 01 - oprac. podst.

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ

Biuro i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej

oraz Wojskowej Służby Polek

80-000 Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186

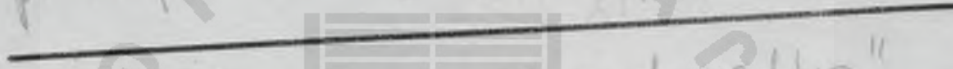
e-mail: fepak@wp.pl; www.zawacka.pl

MEMORIAL

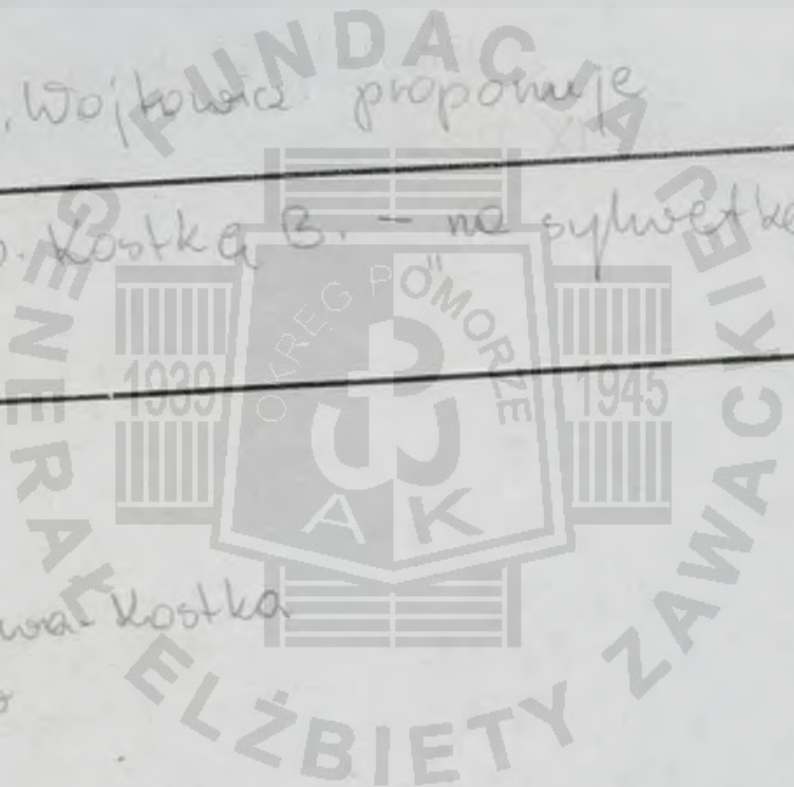
General Marii Wittek

p. Wojtowicz proponuje

p. Kostka B. - na sylwetkę

kontakt

Anna Dąbrowa Kostka
Kraków

AK
Kraków

foto

++ 1998

materiały
przekazała

p. K. WOJTOWICZ

KOSTKA Barbara

zd. Łaskownicka

ps. „Starża”

1478/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺⁺ KOSTKA Barbara
zd. Laskownicka
T. 1478/WSK

- ✓ I/1. Relacja ✓ k. 11, s. 1-11
- I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ k. 2, s. 1-2
- I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —
- II. Materiały uzupełniające relację — 1945
- III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —
- III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.
- III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —
- III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.
- III/5 — inne...
- IV. Korespondencja —
- ✓ V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓
- VI. Fotografie ✓ keso

I/1 RELACJA

- życiorys, Przemysł 1987, rkp (kopia), k. 8, s. 1-8
- biogram napisany przez K. Wojtowicz, mps, k. 3, s. 9-11

Kostka Barbara, ps. "Starża"

Przemysł dnia 23.04.1987

Zyczenie.

Urodziłam się dnia 24.06.1905 w Sta-
niechowie, w rodzinie włościan.Ojciec mój Józef Leskiewicz, absolwent
pocz. minist. zaus. Królestwa de Lwów,
był dyrekt. Imp. de Prasa i Telegr.

matka Helena z domu Dobroski.

Pierw. uczęszczałam do szkoły,
podstawowej, następnie do gim-
nazjum Włocławek. Po ukończeniu
wieloletniej nauki, wyjecha-
łam z całą rodziną do Przemys-
ła, do Ryb. Stwierdziłam, że prze-
miejmy mój ojciec na rękono-
wca i stowarzyszczenia. W Przemys-
le zapisałam się do Liceum do
Seminarjum Nauczycielskiego.
W 1921 zmarł mój ojciec po
ciężkiej chorobie, której nabra-

wił sie ora formosie Holkm. 5. 1923.
 z dalem malarz. i w tym samym
 roku w gm. domu wydalom z omi 2.
 Do wojny nie pracowal om. Fajom-
 walam sie domem i wychowaniem mo-
 ich dwoch synow. Sta samym po-
 ojektom wojny z otzom z owal om.
 z grupa z najsmich pom punkt
 doradnos doz wismos. Ma sil mie-
 my i uho dicit pre wogajacy ah-
 pnos Porucyol, a po atrosce-
 min Anom coht, to t g am to ex-
 dom daktom omie ubran cy w il-
 mych i bichimy dla wyjad. w wy u
 pnieby wogajach. Wra leodcum i wpi-
 talach pnieby rich. u dno at w kn-
 chn opotr pnedstomw dop mawp-
 puffed: Paus dicitu grupa
 Naus pitecyms. Lipowice 17.
 Fuziler Walke 16 tojny

Polska Organizacja Wojskowa -
Armia Krajowa.

Działalność od początku r. 1940 do koni-
ca Okupacji. Lata wojny na Teren-
ach 1940 w tymczasem pseudo "Stacja"
W sprawie przebiegu mojej służby przed-
stawia się następująco:

La czerwieca 1940 wcielony do 1. pułku
Korpusu Wojskowego "Lipowa", m. st. g. -
zamiast broni, amunicji, sprzętu
wystawiono, gospodarstwo, lotnictwo
kontaktowe i służbę leśniczą i go-
it. p. Od połowy 1940 do lata
1942 r. Od 1942 do końca wojny
Pracowałem w oddziale dyplomatycz-
nym, Komendy Okręgu W.K.
Lwów. Pracowałem głównie w Departamencie
pracy podziemnej. Działalność trwało
do r. 1943 do lata. Po wyjeździe i prze-
biegu przerwanej służby Komendy Okręgu

du J.K. wiec Ra przed pasci grucian
 festacji i wyprawami ty o d obrotu
 Jzingi Stencres Rom-endant, H-to K.
 Sander "Kawimier Dobniaki" oraz
 Bilkmansta towaryjny b. tuda Rto-
 nym nie udalo sie uciec.
 Poode ocalatejs o d obrotu roz-
 pruzyla sie w terenie. Mnie
 i moim miodobrym synem wst-
 misz rodzicie mlod. J.K. udalo sie
 uciec. Naprzecy sie ty o d obrotu
 cacki Winka i Lesijaki na-
 wize tam kontakt i wywo-
 czystam d. i. a. a. a. i w z. a. d. a. e.
 sie wywiodu i J. c. m. i. c. na
 now. W. o. b. y. w. u. P. a. d. o. P. r. e. g. u. J. K.
 Br. e. w. i. o. / L. a. t. o. 1943 - do marca,
 1944 / m. a. i. p. p. m. i. e. F. a. r. i. p. p. m. i. R. o. m. e. n.
 d. a. n. t. R. i. W. j. o. k. o. s. i. J. u. l. i. y. W. o. l. e. t.
 p. r. y. R. o. m. e. n. o. b. i. e. O. b. r. o. t. u. J. K.

Przepis / marm. 1944 do Kuchni
 Rosyjskiej: Tym razem byłam
 dość martwiczą na temat wy-
 nie i wzięłam z tymi Rosja-
 nkami. Co było powodem trwał-
 mych do ruiessien napisy i mros-
 mych. Pierwszą kłopotliwą nie był
 nie wyjęty, podobnie do tych tró-
 cieleńców i był byłowu do ob-
 ców Rosjanek i innych, moi moi
 bliżsi towarzysze i kochani, w trójk-
 nie wykończamie, załamaniu Rosji i
 Rich i Tęcza, miękkie Ros-
 knie mniszom wiekowi przed
 postaciem nieprzyjemnego dnia,
 spacer z poczyni i poradnie
 ruffe się na dźwiękach truskaw-
 piczoty. Często w mijających
 wam kuch atmosferych mych
 to niemal zawsze Rosjanie

choroby, a na chorobach nie było
 czasu. W nocy pisał tej nocy w domu,
 oraz wkrótce się przesiedlił do
 matki. Tam się również dołożył
 i nie został całkiem zdrowym.

Go wyjechał z domu do szkoły w
 i w tym czasie się nauczył sam czytać
 Po wyjeździe do szkoły, nie był już
 młody, jeszcze więcej. Wpisano
 się do szkoły w 1949 r. na Kursy
 i następnie w tym czasie
 wstąpił do Rej. Przem. Lesnego w
 Józefowie. Po roku przeniósł się
 do Zakł. Leśnicz. Prace to
 polegały na nie odprawianiu
 Pr. Przemysłowej w tym czasie
 do 1952, w lutym, z powodu
 wyjazdów do szpitala
 do 1962 w Ranku w tym czasie
 dla wychośnięcia. Interaktywne i Bie

1923. 2. a nově. Internacione Liceum
 Elkonm. pracovatelum juri do eme-
 ryšny. Mezje na utry om emm meit-
 kajmo - Re Statutu Re i olon ry nos, muni a daj
 Rem mo. po 29 prace narodove, otstavu
 po. prace chaty panice. / rernie obrie wiat
 cum. stas / Synot mrich cy porove dvi-
 ownst. Tam na ludis tobi dych a wiesi-
 val mis. rch ea Ptitych me mury by
 y sh. detyobni, a dych porovis rernie
 roce - pricu a mick Olcum.
 is ex - pricu poroviske waje my dch II g.
 y es l. Lit. leg. 2737. Dopsa Re 119 stat-
 Ro vy u. wyto pracovatelum by dch rch an-
 ● it wpi. pricu dajola, a Raurij. 1961.
 at rch. byt. Dno stau mejs rch dch mif
 m estp - porovis mi juri ry eranno ouf. dch
 tps a. out. bar oner emm: Medals Fryc. Kolm.
 ce. 77. - F. 4139, 51 1961. Knyi Kam lera s brot. Oct. Pch
 ry. m 767-79. 21. On 18. 04. 1979.

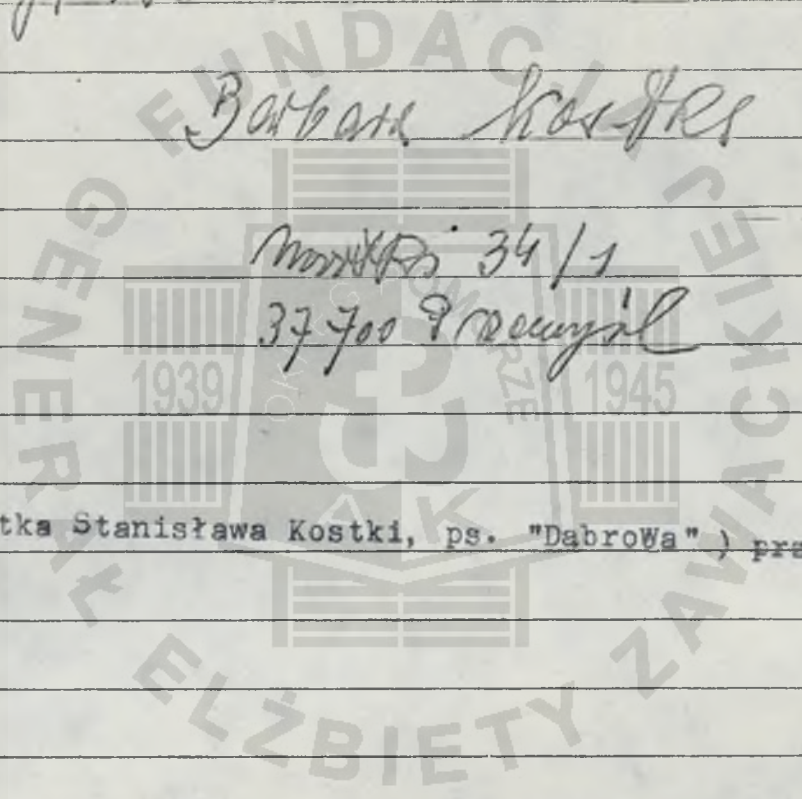

barmacka "Za cześć: dla Województwa
 Przemyskiego" nr. 1931. dnia 8:10 1981.
 Krys "Partyzanci" nr 156-82-41 dnia
 24.02. 1982. / Odrzyna R. Kowalski
 Instytucyjny Działacz ZIV. nr. 8392/85
 6 maja 1985. r.

Barbara Kosińska

Moneta 34/1
 37700 Przemyski

(Matka Stanisława Kostki, ps. "Dąbrowa") przyp. K. Wojt.

**Kostka Barbara z Laskownickich, ps. "Starża" (1905-1998),
nauczycielka, ppor. AK-Nie-DSZnK-WiN, więzień polityczny PRL**

Urodziła się 24 czerwca 1905 w Stanisławowie, córka Józefa naczelnika urzędu pocztowego w Stanisławowie i Przemyślu oraz Heleny z Dobrzańskich. W 1923 roku, po maturze złożonej w Seminarium Nauczycielskim PP Benedyktynki w Przemyślu i uzyskaniu dyplomu nauczycielki szkoły powszechnej, wyszła za mąż za Wilhelma Stanisława Kostkę, urzędnika pocztowego a w latach 1931-1938 naczelnika poczty w Kępnie. Zajmowała się domem i wychowaniem synów Stanisława (ur. 1924) i Bogusława (ur. 1928), szczególnie dbając o patriotyczną postawę dzieci. Udzielała się w Poczтовым Przynsposobieniu Wojskowym, Lidze Morskiej i Kolonialnej, Komitecie Obywatelskim Pożyczki Narodowej, szkolnych komitetach rodzicielskich, Towarzystwie Przyjaciół Harcerstwa i innych akcjach społecznych. W roku 1938, po przejściu męża na wcześniejszą emeryturę z powodu ciężkich schorzeń nabytych podczas walk na frontach I wojny światowej, z całą rodziną wróciła do Przemyśla.

Przed wybuchem II wojny światowej uczestniczyła czynnie w organizowaniu cywilnej obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej. W dniach kampanii wrześniowej organizowała pomoc dla ciągnących przez Przemyśl uciekinierów, cofających się pododdziałów Wojska Polskiego i pojedynczych żołnierzy. Po zajęciu miasta przez Niemców uczestniczyła w dożywianiu rannych w szpitalach i dostarczała im cywilnych ubrań umożliwiających ucieczkę z niewoli. Przez pierwsze miesiące okupacji, wraz z mężem, w swym mieszkaniu przy ul. Zawiszy Czarnego 34 użyczala gościny podchorążym i oficerom zmierzającym ku południowej granicy z zamiarem przedarcia się do wojska organizowanego przez gen. Sikorskiego we Francji i ludziom zbiegłym bądź wyrzuconym z terenów przyłączonych do Rzeszy. M.in. przez szereg miesięcy u Kostków mieszkał tak v-starosta powiatu kępińskiego Franciszek Dziedzic z żoną i dwojgiem małych dzieci. Żywiła swych najbliższych i gości, wyzbywając się kolejno wszystkiego, co tylko można było zamienić na wiktuały. Z powodu coraz gorszego stanu zdrowia męża coraz większe trudności utrzymania domu pokonywać musiała samodzielnie. Latem 1943, wobec zagrożenia aresztowaniem przez Gestapo, musiała w trybie natychmiastowym uchodzić z młodszym synem z Przemyśla. Do śmierci męża, który zmarł 29 lutego 1944, ukrywała się u sióstr Jadwigi Damaszkó i Janiny Filasiewiczowej w Leżajsku i Nisku. Na pogrzeb przyjechała i - nie bacząc na trwające zagrożenie - pozostała już w Przemyślu.

Działalność starszego syna Stanisława, który był współorganizatorem i dowódcą Samodzielnej Grupy Konspiracyjnej "Lipowica" utworzonej zaraz po zajęciu Przemyśla przez Niemców i funkcjonującej bez oparcia o żadną z większych organizacji podziemnych, nie uszła jej uwadze. Mając pełną świadomość zagrożenia nie tylko nie protestowała, lecz szybko włączyła się czynnie. Pomagała ukrywać gromadzoną w domu broń, amunicję, granaty, części ekwipunku i umundurowania polskiego i niemieckiego, mapy, literaturę wojskową. Tworzyła korzystne warunki dla kontaktów organizacyjnych i spotkań, podczas których omawiano sytuację i plany pracy, intensywnie szkolono się w zakresie wiedzy wojskowej, prowadzono nasłuch radiowy. W konspiracyjnej działalności "Lipowicy" wraz z Barbarą uczestniczył młodszy jej syn Bogusław.

Wiosną 1942 Samodzielna Konspiracyjna Grupa "Lipowica" została w całości zaprzysiężona i przyjęta do Polskiej Organizacji Zbrojnej, której komendantem powiatowym był siostrzeniec Wilhelma Kostki inż. Kazimierz Wohański ps. "Gad". Sformowanym z niej plutonem POZ dowodził nadal Stanisław Kostka ps. "Dąbrowa", który w tym czasie przeszedł już na nielegalny tryb życia. Barbara przyjęła ps. "Starża", jej młodszy syn Bogusław ps. "Ryś". Latem 1943 nastąpiło scalenie POZ z Armią Krajową. Komendantem Obwodu AK Przemyśl krypt. "Polana" był wówczas kpt. Emil Czerny "Wacław", po którym z końcem lata funkcję tę objął mjr Jan Gołdasz "Szczyt". Inż. "Gad" wszedł w skład sztabu Komeny Obwodu na stanowisku oficera wywiadu i kontrwywiadu a w jego dyspozycji, na bazie kadrowej plutonu

"Dąbrowy" i nadal pod jego dowództwem utworzony został oddział do zadań specjalnych oznaczony kryptonimem "DW" (dywersja-wywiad). "Starża" objęła w "DW" dowództwo sekcji łączności i 4 razy w miesiącu osobiście kursowała z meldunkami wywiadu na skrzynki kontaktowe Inspektoratu i Okręgu w Jarosławiu, Przeworsku i Tarnowie. Oddział "DW", obok rutynowych zajęć polegających np. na obsłudze zbiorczej skrzynki meldunków wywiadowczych dostarczanych z wszystkich Placówek oraz opracowywaniu na ich podstawie zbiorczych sprawozdań dekadowych i miesięcznych, wykorzystywany był do najróżniejszych zadań, nie mających związku z wywiadem i kontrwywiadem, takich m.in. jak zorganizowanie i prowadzenie akcji "N", czy też przejęcie systematycznego sprowadzania i kolportażu podziemnej prasy, łącznie z comiesięcznym przewożeniem jej z inspektorackiego punktu rozdzielczego w Przeworsku. Skutkiem tego mieszkanie Barbary Kostkovej "Starży" - obok mieszkań Heleny Wilczyńskiej "Babci" i Zofii Legeń "Kuny" - było jedną z głównych baz oddziału "DW". Dodać jeszcze należy, że niemal wszyscy korzystający z tego mieszkania nie rozstawiali się z bronią krótką, a w mieszkaniu - od czasu do czasu - znajdowały się pistolety maszynowe i granaty. Taki, trudny zresztą do opisanego stanu rzeczy trwał do czerwca 1943, tj. do wyspy spowodowanej przez gestapowskiego agenta, który zdołał rozpracować przemyską Komendę Obwodu i doprowadzić do całkowitego jej rozbicia. Aresztowano "Szczyta", "Gada" i kilkudziesięciu innych oficerów i żołnierzy, wśród nich również z oddziału "DW". "Szczyta" zamordowali gestapowcy w trakcie barbarzyńskiego śledztwa, "Gad" zdołał zażyć truciznę. Część spośród ujętych przepadła bez śladu, część znalazła się w Oświęcimiu, wybranych wymordowano w egzekucjach publicznych, publikując ich nazwiska na "afiszach śmierci". Urwały się kontakty z wieloma spośród tych, którym udało się w porę zbiec przed masakrą. Szczęśliwie uszła też "Starża" z młodszym synem "Rysiem".

Ryzykowny powrót do domu po trwającej ponad 8 miesięcy nieobecności mógł się skończyć tragicznie i właściwie nie wiadomo, dlaczego nie doszło do aresztowania? Być może Niemcy liczyli na to, że prędzej czy później pojawi się w Przemyśle starszy syn Stanisław? Barbara zachowywała możliwe w tamtych warunkach środki ostrożności. Kontakt konspiracyjny podjęła po jakimś dopiero czasie. Por. Zbigniew Zawila "Żbik", który został komendantem przemyskiego Obwodu AK po aresztowanym w marcu 1944 kpt. Henryku Puziewiczem "Baturze", powierzył jej funkcję zastępczyni referentki WSK i PŻ Emilii Wajdy ps. "Wrzos". W takim charakterze uczestniczyła w akcji "Burza" i działała nadal po zajęciu Przemyśla przez wojska sowieckie. W październiku, po ucieczce zagrożonej aresztowaniem "Marty", objęła funkcję obwodowej referentki WSK i PŻ, sprawując ją kolejno w organizacji "Niepodległość" ("Nie") i Delegaturze Sił Zbrojnych na Kraj do 6 sierpnia 1945. Jej mieszkanie - podobnie jak w pierwszym okresie okupacji niemieckiej - było skrzynką kontaktową dla łączności z Placówkami Obwodu i oddziałem partyzanckim dowodzonym przez starszego syna Stanisława, występującego wtedy pod ps. "Dzierżyński" oraz kwaterą i azylem dla wielu konspiratorów i osób ściganych przez NKWD i UB. Ponadto od jesieni 1944 była kierowniczką kolportażu tajnego tygodnika "Wolność Słowa", wydawanego pod redakcją Tadeusza Müllera ps. "Tami" kolejno przez AK, "Nie", DSZnK i WiN. do połowy 1946 roku. Jednym z redaktorów technicznych "Wolności Słowa" był jej młodszy syn Bogusław ps. "Rys".

Utrzymywała się z bardzo skromnej renty po mężu. W 1949 roku ukończyła kurs księgowości. Początkowo pracowała kolejno w Rejonie Przemysłu Leśnego i Zakładach Gastronomicznych. Wspólnie z synową wysyłała wtedy do więzień w Krakowie, Rawiczu i Wronkach ograniczone rygorami paczki żywnościowe starszemu synowi Stanisławowi, który pod ps. "Aleksander" wpadł 5 marca 1946 w ubecką zasadzkę i za działalność na stanowisku szefa Wydziału Informacji i Bezpieczeństwa Zrzeszenia WiN na Rejon Krakowski skazany został wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie na 7 lat pozbawienia wolności. W lutym 1951 aresztowano ją, pod pozorem rewizji demolując mieszkanie i rabując przy tej okazji kilka cennych obrazów i rozmaite przedmioty. Wojskowy Sąd Rejonowy w Rzeszowie, za przynależność do Zrzeszenia WiN i działalność w redakcji tajnego tygodnika "Wolność

Słowa", skazał ją na 5 lat pozbawienia wolności. W kazamatach rzeszowskiego więzienia nabawiła się ciężkich schorzeń, które później były powodem wielokrotnego leczenia szpitalnego. Dzięki amnestii opuściła więzienie po 6 miesiącach i miała ogromne trudności ze znalezieniem stałej pracy, Środki na utrzymanie staruszki matki, uczącego się młodszego syna i własne zdobywała dorywczymi zarobkami do czasu, gdy dzięki kontaktom przyjacielskim znalazła zatrudnienie w szkolnictwie na stanowisku wychowawcy w przemyskim internacie Liceum Ekonomicznego. W latach 1955 przeszła na emeryturę, 1975 uzyskała uprawnienia inwalidy wojennego, 1992 postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie uznany został za nieważny wyrok z 1951 roku, skazujący ją na więzienie za przynależność do Zrzeszenia WiN.

Nie chciała opuścić Przemyśla, udzielała się tam społecznie w Związku Inwalidów Wojennych RP, należała do Stowarzyszenia Żołnierzy Armii Krajowej. Do mieszkającego w Krakowie starszego syna Stanisława wyjechała dopiero krótko przed śmiercią. Zmarła 26 maja 1998, pochowana jest w części wojskowej krakowskiego Cmentarza Rakowickiego przy ul. Biskupa Prandoty.

Order i odznaczenia:

- Krzyż Kawalerski Orderu Polonia Restituta
- Krzyż Armii Krajowej
- Medal Wojska - Polska Swemu Obrońcy
- Krzyż Partyzancki
- Odznaka Weterana Walk o Niepodległość
- Złota Odznaka Honorowa Związku Inwalidów Wojennych RP
- Odznaka za Zasługi dla Województwa Przemyskiego

Źródła:

- Barbara Kostkova - własnoręcznie napisany życiorys
- KMMO Przemyśl, dowód osobisty nr WK 2046067 z dn. 18 IX 1962
- Urząd d/s Kombatantów i Osób Represjonowanych - legitymacja nr 328856 z dn. 21 X 1993
- Leon Longinus-Legeń - oświadczenie świadka (1 VI 1974)
- Stanisław Dąbrowa-Kostka - oświadczenie świadka (27 V 1974)
- Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, książka inwalidy wojennego nr 2737 z dn. 11 II 1976
- Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie, akt oskarżenia z dn. 23 V 1951
- Wojskowa Prokuratura Rejonowa w Rzeszowie - postanowienie, sygn. 9-II-191/51 z dn. 6 VIII 1951
- Wojskowy Sąd Rejonowy w Rzeszowie - wyrok, sygn. 273/51 z dn. 10 VII 1951
- Sąd Wojewódzki w Rzeszowie, zaświadczenie, sygn. II.Ko.1180/91
- Krzyż Armii Krajowej, legitymacja nr 11655 z dn. 26 II 1973
- Krzyż Partyzancki, legitymacja nr 156-82-41 z dn. 24 II 1982
- Daniela Okólska-Krupska, *Harcerki i harcerze w Szarych Szeregach i ZWZ-AK w Krośnie*, Kraków 1996
- Joanna Bury, *Słownik Biograficzny Kobiet w Ruchu Oporu województwa przemyskiego 1939-1944*, t.I, Przemyśl 1998
- Zbiorowe, *Akcja "N"* (Stanisław Dąbrowa-Kostka, *W przemyskiej komórcie "N"*), Warszawa 1972
- Stanisław Dąbrowa-Kostka, Stanisław Maria Jankowski, *Rozkaz, zdobyć więzienie...*, Kraków 1988
- Leon Longinus-Legeń, *Dojrzewanie w walce*, Wrocław 1993
- Pietras Stanisław, *POZ - Polska Organizacja Zbrojna*, Warszawa 1996
- nekrolog

Krystyna Wojtowicz

Ul. C
30-049 Kraków POLAND

Krystyna Wojtowicz

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora

- Oświadczenie świadka Leona Longinusa Legenia, Szklarska Poręba 1974, mps (kopia), k. 1, s. 1
- zaświadczenie Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie, Rzeszów 1992, mps (kopia), k. 1, s. 2

Leon Longinus Legeń

Szkl. Poreba

dnia 1.VI. 1974 r.

Szkl. Poreba, Oficerska 2

(miejscowość)

(Nazwisko, imię, pseudonim i adres wydającego oświadczenie)

88/5337

Oświadczenie świadka

Ja, jako uczestnik(czka) (wymienić formację Ruchu Oporu, nazwę obozu lub więzienia formację wojskową, (od — do) Samodzielna Grupa "Lipowica" 1939-1941

ZWZ-POZ-AK 1941-1944 DO-

świadomy(a) odpowiedzialności, wynikającej z przepisów prawa karnego za prawdziwość podanych niżej przeze mnie faktów, legitymujący się dowodem osobistym: seria i numer

TK-7990060..... wydanym dnia 23.IX 1965 r. przez: KPMO Legnica

oświadczam,

że Ob. Barbara Kostkova syn (córka) Józefa

urodz. dnia 24 czerwca 1905 roku w Stanisławowie

jest mi znany(a) osobiście jako uczestnik(czka) (wymienić formację Ruchu Oporu, nazwę obozu lub więzienia, formację wojskową oraz okoliczności, w których świadek zetknął się

z otrzymującym(ca) oświadczenie i czasokres od — do): Od września 1939 r. byłem z-cą D-cy Sam.Org. Konspiracyjnej działającej w Przemyślu pod Krypt. "Lipowica", po scaleniu z POZ-AK byłem byłem z-cą D-cy d/s liniowych Oddziału Dyspozycyjnego "DW" Komendy AK Przemyśl, przez cały okres konspiracji z Barbarą Kostkową łączyły mnie stosunki służbowe, była w grupie "Lipowica" magazynierem broni a w "DW" D-cą Sekcji kurierskiej

Wyżej wymieniony(a) posiadał(a) pseudonim "Starża" i pełnił(a) funkcję — brał(a) udział (w tej części opisuje się: przebieg służby i działalności w okresie bezpośredniego udziału w walkach wolnościowych, pełnioną funkcję, stopień wojskowy, w jakich był(a) oddziałach, grupach, placówkach, pod którym dowództwem, kierownictwem, udział w akcjach bojowych i innych, w jakich miejscowościach, nazwa obozu itp. wszelkie zmiany

i czasokres od — do): Barbara Kostkova ps. "Starża" od m-ca maja 1940 do lata 1942 — łączniczka, magazynier broni, samodzielnej grupy "Lipowica". Od lata 1942 do lata 1943 d-cą sekcji kurierskiej Oddziału dyspozycyjnego Kom. Obw. AK Przemyśl. W czerwcu 1943 po rozbiściu Kom. Obw. AK uszła przed pociąg gestapo, prowadząc działalność w zakresie wywiadu na rzecz "Kedywu" pod Okręgu Rzeszów. Od marca 1944 do jesieni 1944 została mianowana z-cą komendantki WSK Kom. Obw. Przemyśl. Przez cały okres walki Barbara Kostkova była wzorem żołnierza konspiracji. W walce z wrogiem oddawała całe swoje siły i czas bez reszty. Była odważną i umiała rozwiązywać wiele skomplikowanych akcji samodzielnie, w zakresie wywiadu i pracy kurierskiej. Z narażaniem własnego życia lokowała na kwaterach spalonych ludzi. Była wzorem patriotyzmu, odwagi i poświęcenia. Wycieniona wieloletnią działalnością konspiracyjną, jesienią 1943 ciężko chorowała, a pomimo to do końca wojny walczyła z okupantem hitlerowskim

Jeśli świadek jest członkiem ZBOWiD, powinien wpisać numer legitymacji członkowskiej 210685 wydanej przez Zarząd Okręgu w Wrocław, Ewid. Okr. 112134

Własnoręczność podpisu stwierdza się:
ZARZĄD ODDZIAŁU POWIATOWEGO

Prawdziwość powyższych danych stwierdzam własnoręcznym podpisem

Józef Potylicki
(pieczęć i podpis odpowiedzialnych władz lub Zarządu ZBOWiD)

Leon Longinus Legeń

(Nazwisko, imię, stopień wojskowy, funkcja, stanowisko)

Dnia 1992-01-20
Sygn.akt.II.Ko.1180/91

SĄD WOJEWÓDZKI
Wydział II Karny
~~95-058~~ w Rzeszowie

Z a ś w i a d c z e n i e

Sąd Wojewódzki Wydział II Karny w Rzeszowie zaświadcza ,że Pani Barbara Kostka z domu Laskownicka córka Józefa urodzona 24-czerwca 1905 r.w Stanisławowie została skazana wyrokiem b. Wojskowego Sądu Rejonowego-w Rzeszowie z dnia 19 lipca 1951 r.Sr.273/51 za czyn z art.86 § 2 KKWP, to jest ,że od jesieni 1945 r. do lipca 1946 r. w Przemyślu brała udział w związku pn." Armia Krajowa " , a następnie "Wolność i Niezawisłość" zmierzającym do obalenia przemocą ustroju Państwa Polskiego ,pełniąc funkcję kolporterki nielegalnej prasy i występując pod ps."Starża" - na karę 5-ciu lat więzienia , utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 1 roku i przepadek całego mienia , - przy czym na podstawie art.5 § 1 pkt.1 lit."a" ustawy o amnestii z dnia 22 lutego 1947 r. orzeczoną karę pozbawienia wolności darowano w całości .

Pani Barbara Kostka przebywała w więzieniu od 21 kwietnia 1951 r. do 20 lipca 1951 r.

Skazanie i pobyt w więzieniu były z przyczyn politycznych i związane z walką o niepodległość i suwerenność Państwa Polskiego.-

Prezes Sądu Wojewódzkiego
Stanisław Rewer

WM/db

Biuro Sądu Wojewódzkiego
ul. Górska 10, 35-100 Rzeszów
31-164 Kraków

10 02 92

SŁOWNICZNIK
1990

T. 1478/losk

AK
Kraków

⁺⁺ KOSTKA Barbara
zd. Laskownicka
ps. „Starsza”

Wypisy ze źródeł / Nazwiskowe karty informacyjne

AK
Przemyśl

Kostkova Barbara, ppor.

ps. "Starża" z d. Laskownicka

ur. 24.VI.1905r. w Stanisławowie, córka Józefa
i Heleny Dobrzańskiej.

Przebieg służby:

V.1940 - VI.42 - d-ca sekcji łączności
SGK "Lipowica"

VI. - VIII. 42. - d-ca plut. łączności POZ
Kom. Powiatu Przemyśl

VIII.42 - VII.43 - d-ca oddz. dyspoz. łączn.
Kom. Obw. AK - Przemyśl

VII.43 : I.44. - bez przydziału: ucieczka
przed Gestapo

I - IX.1944. - z-czyni komend. WSK KO AK
- Przemyśl

od X.1944. - komendantka WSK

W 1951r. aresztowana przez UB za przynależność do AKX
WIN.

Odznaczenia:

Krzyż Kawalerski Orderu Polonia Restituta
(za działalność w Związku Inwalidów Wojennych)

Krzyż Partyzancki (1982)

Krzyż Armii Krajowej (1973)

Nie żyje !

Matka Stanisława Dąbrowy - Kostki, ps. "Dąbrowa"
zam. 31-049 Kraków, ul.
tel.

Zródło: kartoteka i teczka nr. 100 Stowarzyszenia
Żołnierzy AK w Krakowie - Śródmieście.

Relacja przekazana do FAPAK w XI.1998r.

K.Wojt., 2000r.

l dn 3601 404/2000

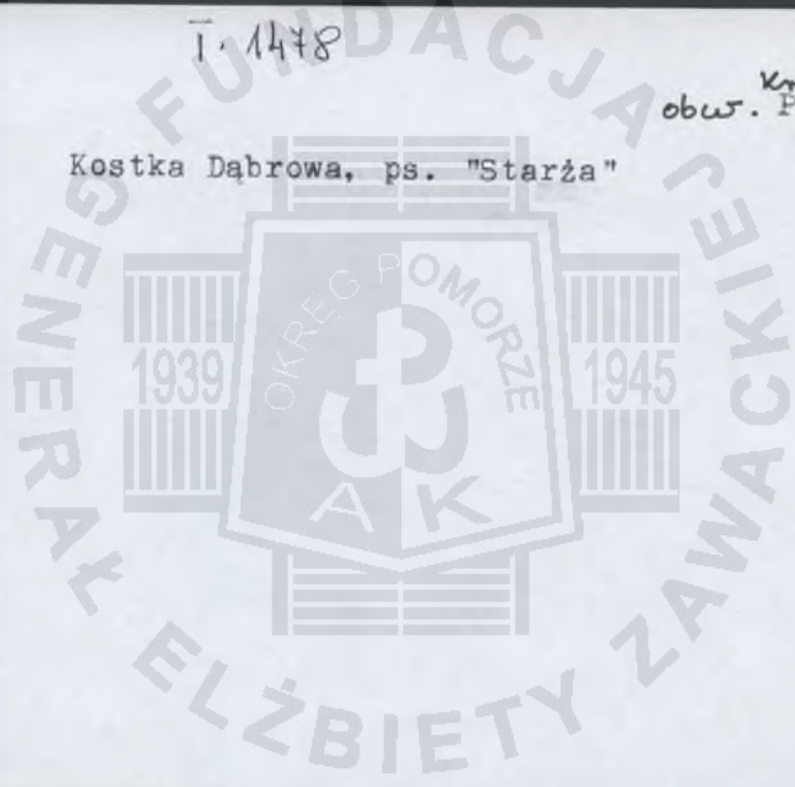

i

I. 1478

AK
Kraków
obw. Przemyśl

Kostka Dąbrowa, ps. "Starża"

i

T. 1478/WSK

AK
Kraków
obw. Przemysł

KOSTKOWA Barbara
ps. "Starza"

- kierowała sekcją kuriersko-kolporterską, oddziału dywersyjno-wywiadowczego "DW" w Przemysku

S.G.V2001

i

T. 1478

AK
Kraków
obw. Przemyśl

Kostka Barbara, ps. "Starża"
ur. 24.VI.1905 w Stanisławowie
córka Józefa Laskownickiego i Stefanii
z d. Dobrzańska

Działalność konspiracyjna: V.1940r.do lata
1942r. łączniczka i magazynier broni samo-
dzielnej grupy "Lipowica"(której dowódcą był
syn jej Stanisław, ps. "Dąbrowa"), potem do lata
1943r. dowódca sekcji kuriersko - kolporaters-
kiej dyspozycyjnego oddz. dywersyjno - wywiad.
Przemyskiej Komendy Obw. AK, po rozbiciu
grupy prowadziła wywiad na rzecz "Kedywu"
Okręgu Rzeszów. Od III.1944 do jesieni 44r.
została mianowana zastępczynią Komendantki
WSK Kom. Obw. Przemyśl. Zmarła 26.V. 1998r.

Zródło: relacja B. Kostka i oświadczenie
Leona Legenia
K.Wojt., 98r.

T.1478/WSK

ZWZ-AK

Przemyśl
Kraków

Kostkova Barbara, ps. "Starża"

- kierowała sekcją kuriersko - kolporterską
oddziału dywersyjno - wywiadowczego "DW"
w Przemyślu. Matka Stanisława Kostki, ps.

"Dąbrowa" i Bogusława Kostki, ps. "San".

U niej zatrzymywała się, zagrożona aresztowa-
niem, łączniczka Inspektoratu Podkarpacie
Daniela Okólska, ps. "Kora".

Zródła: I. i L. Dzikiewicz, Dramat ppłk
Stefana W. Rutkowskiego - "Haszysza",
str. 88

D.J. Okólska - Krupska, Harcerki i
harcerze w Szarych Szeregach i
ZWZ-AK w Krośnie, str. 30, 34

K.Wojt., 98r.

/verte

St.M. Jankowski i St. Dąbrowa - Kostka,
Rozkaz: zdobyć więzienie, str. 44

Leon Legeń "Longinus", Dojrzwowanie w walce,
str. -20, 30, 71

- w konspiracji działała już od V.1940r.
w Samodzielnej Konspiracyjnej Grupie
"Lipowica", -której założycielem i
dowódcą był jej syn Stanisław, ps.

"Dąbrowa"

Ł. P R Z E M Y Ś L
"Starża" KOSTKOWA Barbara

Prowadziła sekcję kuriersko-kolporterską
dla Komendy Obwodu mając kilka kobiet do
dyspozycji.
zr. Mat. do Słown. Biogr. "Harcenki" z 1945 r.

H. Martin - VIII - 2003 r.

AK
Przemyśl

Kostkova Barbara ps. "Starża"

- biogram w załączeniu. Uzgodniony i uzupełniony
przez Stanisława Dąbrowa - Kostkę.

Zgodnie z porozumieniem wysyłam go też do
p. Kabzińskiej do W-wy.

Kraków, 10.03.01.

K. Wojtonia

i

AK
Przemysł

Kostkova Barbara
ps „Stawia”

Danirela Okolska ukrywała się u niej
w Przemysku pod k. 1944 nr

Zob.:

Okolska K., T. 894/WSK.

MG 98

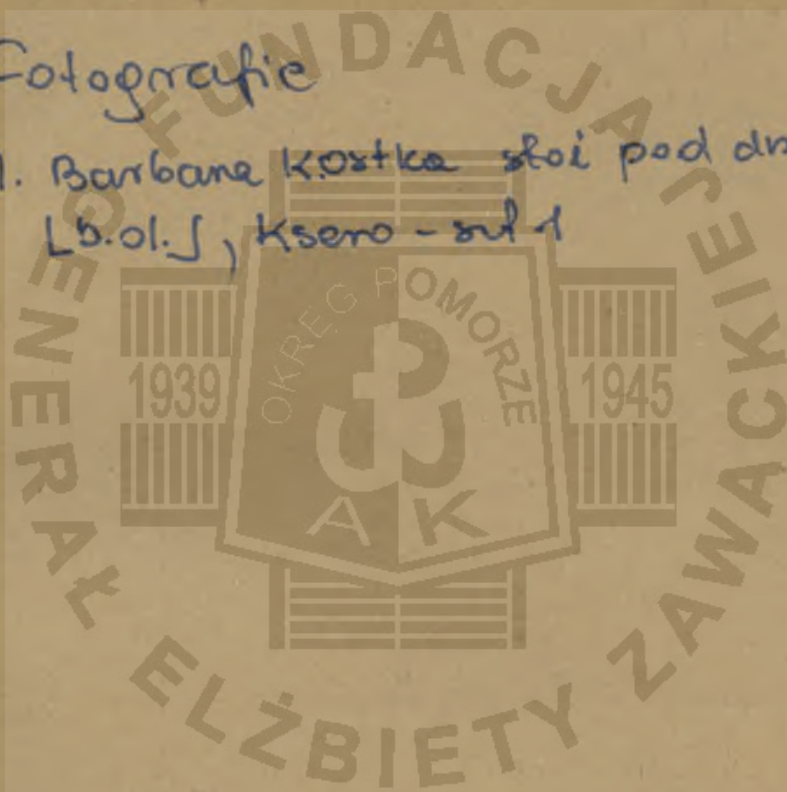
T. 1478/WSK

AK
kraków

KOSTKA Barbara
2 ul. Laskownicka
ps "Stara"

II. Fotografie

1. Barbara Kostka stoi pod drzewem;
Lb. ol. J, Ksero - s. 1

2. Świt. 2011 r.

Barbara Kostka

T. 1478/NSK AK

(39)

Koskowa Barbara

2 d. Laskowicka

(42)

(43)

KOSTKA Barbara

STRZEGOMSKIE ZAKŁADY
WYROBÓW PAPIEROWYCH
"UNIPAP" Spółka z o.o.
59-220 Legnica, Jaworzyńska 17/19

TECZKA DO AKT

SWW 1824-331

ZN-96/1

